

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-10917-023
Otsuse kuupäev	21. okt 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Aase Sammelselg, liikmed Kerly Kirsipuu, Jekaterina Pappel
Tarbija	
Kaupleja	RUG Mööbel OÜ, 11509646
Tarbija nõue	Ostuhinna tagastamine.
Asja läbivaatamise aeg	8. okt 2020

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. jätta avaldus rahuldamata.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Pooled sõlmisid 15.juunil 2020 müügilepingu, millega kaupleja võttis enesele kohustuse anda tarbijale üle kaks toodet, so riidekapp SINO 260 peegli ja lükanduksega, Lefkas ciemny (kood 2000000045047) ja kontoritool RUG-283 valge/must PU (kood 2000000050195) ning tarbija võttis enesele kohustuse tasuda kauba eest kokku 598,00 eurot (hinnad vastavalt 499,00 + 99.00).

Kaupleja 15.juuni 2020 arve 181026 tasus tarbija 15.juuni 2020 maksekorraldusega (tehingu kviitung 014025). Kaup anti tarbijale üle 18.juunil 2020.

Tarbija esitas 5.juulil 2020 kauplejale pretensiooni selles, et riidekapi kokku panemisel selgus, et osa detaile on kahjustatud ja osa ei sobitu komplekti. 8.juuli 2020 kirjas teatas kaupleja, et vahetab vigastatud detailid välja, kuid vajab selleks detailide numbreid. Edasises kirjavahetuses avaldasid pooled detailide vahetamise osas erinevaid seisukohti, kuid kokkuleppele ei jõudnud. Tarbija asus 26.augusti 2020 kirjas seisukohale, et neljas pakendis olevad detailid tuleb kõik välja vahetada; samas teatas ta, et on kaotanud huvi lepingu täitmise vastu ja soovib raha tagastamist.

Tarbija nõuab kauplejalt riidekapi ostuhinna tagastamist.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja selgitas, et vajab kahjustatud või komplekti mitesobituvate detailide vahetamiseks nende numbreid. Vaatamata selgitustele saatis tarbija üksnes pakendite numbrid. 7.septembri 2020 kirjas selgitab kaupleja, et on valmis asendama ka pakendid, kuid nende tarnimine võtab aega.

Komisjoni põhjendus:

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Komisjonile esitatud tõenditest saab järeldada, et poolte õigussuhe põhineb müügilepingul. VÕS § 208 järgi kohustub müüja müügilepinguga andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ostjale ülemineku, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu.

Pooltel puudub vaidlus lepingu sõlmimise, ostuhinna tasumise ja kauba üleandmise üle. Pooltel on vaidlus ostjale üleantud kauba kvaliteedi üle. Puudused kvaliteedis on hinnatavad asja mittevastavusena VÕS § 217 lg 2 p 2 ja 6 tähenduses.

VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi; ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. VÕS § 217 lg 2 p 6 järgi ei vasta tarbijale müügi puhul asi kokkulepitud tingimustele, kui asi ei ole seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja, tootja, varasema müüja või muu vahendaja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi.

Komisjon lähtub vaidluse lahendamisel poolte selgitustest ja esitatud tõenditest. Tarbija selgituste kohaselt avastas ta 5.juulil 2020 mööblit kokku panema asudes kahe detaili kahjustused ja kruviaukude sobimatuse, samuti ühe detaili ebaõige pikkuse. Tarbija väited kahe detaili kahjustustest on tõendatud komisjonile esitatud fotodega. Tarbija on hilisemas kirjavahetuses kinnitanud, et osa pakendeid on avamata ning ta ei tea, kui palju defektidega detaile neis on.

Komisjon selgitab tarbijale, et tootes puuduse olemasolu ei eeldata. Tarbija on õigustatud tuginema puudusele, mis on tegelikult olemas; puuduse olemasolu tõendamise kohustus lasub tarbijal. Tarbija pidanuks tõendama, et kõik detailid, mis olid tarbija nimetatud pakendites nr 1, 2, 4 ja 6 olid tõepoolest kahjustatud. Tarbija tõendamise koormuses on ka asjaolu, et detailidena müüdud riidekapi detailid ei ole õigesti komplekteeritud. Komisjoni arvates ei saanud tarbija selliset järeldust teha ilma kõiki pakendeid avamata ja detailide sobituvust kontrollimata.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et tarbija on tõendanud kahel detailil kahjustuste olemasolu. Kaupleja ei ole kahe detaili kahjustusi vaidlustanud. VÕS § 218 järgi vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul asja üleandmisest ostjale; kuue kuu jooksul ilmnenud puuduse korral eeldatakse, et asja mittevastavus oli olemas kauba üleandmise ajal.

VÕS § 222 lg 1 järgi on ostjal õigus nõuda müüjalt asja parandamist või asendamist, kui see on võimalik ja sellega ei põhjustata müüjale võrreldes teiste õiguskaitsevahendite kasutamisega ebamõistlikke kulusid või põhjendamatuid ebamugavusi, arvestades muu hulgas asja väärtust, lepingutingimustele mittevastavuse olulisust ning ostja võimalust saada lepingutingimustele vastav asi oluliste ebamugavusteta mujalt.

Kaupleja on kinnitanud valmisolekut detailid asendada ning palunud tarbijal täpsustada, milliste numbritega detailid kahjustatud on. Komisjonile ei ole esitatud tõendeid, millest saaks järeldada, et tarbija oleks sellekohase info kauplejale edastanud. Seega on detailide asendamise viibimise eest vastutav tarbija, mitte kaupleja.

Komisjon selgitab tarbijale, et lepingust taganemise eelduseks on müüja poolel lepingu oluline rikkumine. VÕS § 223 lg 1 järgi loetakse müüja müügilepingut oluliselt rikkunuks

juhul, kui asja parandamine või asendamine ei ole võimalik või ebaõnnestub või kui müüja õigustamatult keeldub asja parandamisest või asendamisest või ei tee seda mõistliku aja möödumisel pärast talle lepingutingimustele mittevastavusest teatamist.

Komisjoni arvates ei saa kõnealusel juhul müüja rikkumist pidada oluliseks. Kaupleja on teatanud valmidusest asendada kahjustatud detailid mõistlikul ajal arvates puudustest teatamisest. Kaupleja on tarbijale ka selgitanud, millist teavet ta detailide vahetamiseks vajab. Seega ei ole müüja keeldunud rikkumise heastamisest. Nagu komisjon eespool selgitas, ei ole esitatud tõendite alusel põhjust nõuda kauplejalt tarbija nimetatud neljas pakendis olevate detailide asendamist.

Komisjon peab vajalikuks juhtida poolte tähelepanu tsiviilseadustiku üldosa seaduse §-le 138, mille järgi tuleb õiguste teostamisel ja kohustuste täitmisel toimida heas usus. Õiguste teostamine ei ole lubatud seadusvastasel viisil, samuti selliselt, et õiguste teostamise eesmärgiks on kahju tekitamine teisele isikule. Võlaõigusseaduse § 6 ja 7 järgi peavad lepingu pooled teineteise suhtes käituma lähtudes hea usu põhimõttest ja mõistlikult. Komisjoni arvates saanuks heas usus ja mõistlikult teineteise huve arvestades käituvad partnerid sarnases olukorras ilmnenu mittevastavuse vähese aja- ja energiahulgaga kõrvaldatud.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et kaupleja ei ole lepingut oluliselt rikkunud; tarbija ei ole lepingust kehtivalt taganenud ning ostuhinna tagastamise nõude rahuldamiseks alus puudub.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg
/allkirjastatud digitaalselt/

Kerly Kirsipuu
/allkirjastatud digitaalselt/

Jekaterina Pappel
/allkirjastatud digitaalselt/